

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

ТОВ «**██████████**»

Львівська митниця

Рішення
про результати розгляду скарги
ТОВ «**██████████**» від 21.07.2025 № 21/07-25-1

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ «**██████████**» (далі – скаржник) від 21.07.2025 № 21/07-25-1 (вх. Держмитслужби № 21196/13/1 від 31.07.2025) на рішення Львівської митниці про коригування митної вартості товарів від 17.07.2025 № UA209000/2025/400089/2 (далі – Рішення) і картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення від 17.07.2025 № UA209140/2025/000665 (далі – Картка відмови) та повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог скаржник зазначає, що Львівською митницею (далі – Митниця) під час здійснення митного контролю за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) від 16.07.2025 № 25UA209140018147U2 прийнято протиправні та необґрунтовані Рішення та Картку відмови, а тому просить їх скасувати.

Як документальні підтвердження скаржником надано копії: статуту скаржника; протоколу загальних зборів учасників скаржника від **██████████** № **██████████**; наказу скаржника від **██████████** № **██████████** про призначення директора; контракту від **██████████** № **██████████** з додатковими угодами від **██████████** та від **██████████**; проформи-інвойсу від **██████████** № **██████████**; платіжної інструкції в іноземній валюті від **██████████** № **██████████**; інвойсу від **██████████** № **██████████**; пакувального листа від **██████████** № **██████████**; сертифіката про походження товару від **██████████** № **██████████**; сертифіката якості **██████████** заявки/договору на організацію перевезення вантажу

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ 15/15-02-02/13/5129 від 01.09.2025
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF3600A997E500
Дійсний з 24.06.2025 09:56:02 по 22.06.2027 09:56:02

від [REDACTED] № [REDACTED], рахунку від [REDACTED] № [REDACTED]; довідки про транспортні витрати від [REDACTED] № [REDACTED]; митної декларації країни відправлення від [REDACTED] MRN № [REDACTED]; CMR від [REDACTED] № [REDACTED]; договору доручення на митно-брокерське обслуговування вантажу від [REDACTED] № [REDACTED] з додатками; заявок від [REDACTED] № [REDACTED] та від [REDACTED] № [REDACTED]; ЕМД від [REDACTED] № [REDACTED] та від [REDACTED] № [REDACTED], листа ТОВ «[REDACTED]» від [REDACTED] № [REDACTED] Рішення; Картки відмови; електронних повідомлень Митниці декларанту.

З метою об'єктивного розгляду зазначеної скарги Держмитслужбою витребувано у Митниці детальні пояснення щодо обставин та підстав прийняття Рішення і Картки відмови.

Розглянувши аргументи скаржника та позицію Митниці, викладену в листі від 05.08.2025 № 7.4-2/15-02/4/20062 (вх. Держмитслужби № 8733/7.4/15 від 05.08.2025), Держмитслужба зазначає таке.

Вимогами частини першої статті 1 Митного кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом під час декларування товарів у порядку, встановленому Кодексом.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант, який заявляє митну вартість товарів, зобов'язаний заявляти митну вартість, визначену ним самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний серед іншого перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці

товари, декларант на письмову вимогу митного органу зобов'язаний протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Частиною п'ятою статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

За інформацією Митниці контроль правильності визначення митної вартості товару «плитка керамічна для мостіння і покриття підлоги або стін»

(далі – товар), що надійшов на адресу скаржника, здійснювався посадовою особою за ЕМД від 16.07.2025 № 25UA209140018147U2 відповідно до вимог статей 54, 337 та 363 Кодексу із застосуванням системи управління ризиками.

Під час контролю правильності визначення митної вартості товару Митницею встановлено, що подані до митного оформлення документи містили розбіжності, які мали вплив на правильність визначення митної вартості, та не підтверджували числові значення всіх складових митної вартості. У зв'язку з цим декларанту направлено згідно з частиною третьою статті 53 Кодексу

письмову вимогу про необхідність надання додаткових документів для підтвердження заявленої митної вартості.

З урахуванням додатково наданих документів Митницею відмовлено у митному оформленні товару за заявленою декларантом митною вартістю та прийнято Рішення відповідно до положень статті 55 Кодексу. Причини та підстави коригування митної вартості товару зазначено Митницею у графі 33 Рішення.

Скаржник у зв'язку з незгодою з Рішенням скористався правом на випуск товару у вільний обіг за ЕМД від 17.07.2025 № 25UA209140018238U4

За інформацією Митниці на момент розгляду скарги додаткові документи для підтвердження заявленої митної вартості товару відповідно до частини восьмої статті 55 Кодексу скаржником до митного органу не надавались.

З метою перевірки відповідно до частини першої статті 26³ Кодексу правомірності оскаржуваного Рішення Держмитслужбою опрацьовано документи, подані декларантом до митного оформлення, та встановлено, що поставка товару, заявленого за ЕМД від 16.07.2025 № 25UA209140018147U2, здійснювалась на підставі контракту від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Контракт), укладеного між [REDACTED] (продавець) та ТОВ «[REDACTED]» (покупець), згідно з яким, зокрема:

вартості товару і початку процесу його виготовлення.

Твердження скаржника, що такою специфікацією є проформа-інвойс від [REDACTED] № [REDACTED], документально не підтверджено, оскільки умовами Контракту не передбачено оформлення таких документів як проформи-інвойси.

Крім того, в інвойсі від [REDACTED] № [REDACTED] наявне посилання на [REDACTED] та замовлення [REDACTED]. Проте такі документи до митного оформлення не подавались.

Слід зауважити, що відповідно до графі 44 ЕМД від 16.07.2025 № 25UA209140018147U2 Контракт визначено декларантом під кодом 4104, який згідно з Класифікатором документів, сертифікатів, дозволів та додаткової інформації, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 20.09.2012 № 1011 «Про затвердження відомчих класифікаторів інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій», є зовнішньоекономічним контрактом купівлі-продажу з виробником товару. Однак заявлені декларантом у графі 31 «вантажні місця та опис товару» відомості про виробника товару [REDACTED] та його торговельну марку [REDACTED] не підтверджуються товаросупровідними документами. Зазначене може свідчити про недостовірність декларування відомостей про товар та умови його купівлі, які, в свою чергу, мають безпосередній вплив на формування ціни товару та визначення митної вартості.

Одними із основних документів, що підтверджують митну вартість товарів, є: банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару; транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів (пункти 4, 6 частини другої статті 53 Кодексу).

Разом з тим копія платіжної інструкції в іноземній валюті від [REDACTED] № [REDACTED] не може бути взята до уваги в якості банківського платіжного документа, що стосується оцінюваного товару та підтверджує факт оплати, оскільки:

згідно з нормами Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції» та Положення про здійснення операцій із валютними цінностями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02.01.2019 № 2 (далі – Положення № 2), для здійснення платіжної операції з переказу іноземної валюти використовується платіжна інструкція в іноземній валюті, реквізити якої передбачені Положенням про порядок виконання надавачами платіжних послуг платіжних інструкцій в іноземній валюті та банківських металах, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 28.07.2008 № 216 (далі – Постанова № 216);

не містять підпису(ів) (власноручного(их)/електронного(их)) відповідальної(их) особи(іб) платника, яка(і) відповідно до законодавства

України має(ють) право розпоряджатись рахунком, та коду країни отримувача як передбачено підпунктами 11, 13 пункту 14 Положення № 216;

не містить відміток виконавця надавача платіжних послуг, що свідчать про виконання операцій за таким банківським документом.

Отже, скаржником не надано належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар, а саме банківських платіжних інструкцій, передбачених Положенням № 2 та Постановою № 216.

Згідно з частиною десятою статті 58 Кодексу до митної вартості товарів додаються такі витрати (складові митної вартості), якщо вони не включалися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті, зокрема: витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України; витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України; витрати на страхування цих товарів.

Відповідно до наказу Міністерства фінансів України від 24 травня 2012 року № 599 «Про затвердження Форми декларації митної вартості та Правил її заповнення» для підтвердження витрат на транспортування декларантом відповідно до частини другої статті 53 Кодексу подаються транспортні (перевізні) документи, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів, до яких можуть належати:

рахунок-фактура (акт виконаних робіт (наданих послуг)) від виконавця договору (контракту) про надання транспортно-експедиційних послуг, що містить реквізити сторін, суму та умови платежу, інші відомості, відповідно до яких встановлюється належність послуг до товарів;

банківські та платіжні документи, що підтверджують факт оплати транспортно-експедиційних послуг відповідно до виставленого рахунка-фактури;

калькуляція транспортних витрат (якщо перевезення товарів здійснюється з використанням власного транспортного засобу), що містить відомості про маршрут перевезення, його протяжність у кілометрах до місця ввезення на митну територію України та по митній території України, розмір тарифної ставки на перевезення за одиницю виміру (вагу) товару за 1 кілометр маршруту.

Поставка товару здійснювалась на підставі заявки/договору на організацію перевезення вантажу від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Договір), укладеного між ТОВ [REDACTED] (замовник) та ФОП [REDACTED] (виконавець), згідно з пунктом [REDACTED] якого оплата за перевезення вантажу проводиться шляхом безготівкового розрахунку на розрахунковий рахунок виконавця в строки, узгоджені в Договорі, після отримання замовником від виконавця належно оформлених оригіналів рахунку, акту виконаних робіт (надання послуг), товарно транспортної накладної CMR з відміткою вантажоодержувача про отримання вантажу.

Для підтвердження витрат на транспортування оцінюваного товару скаржником до митного оформлення надано Договір, рахунок від [REDACTED]

№ [REDACTED], довідку про транспортні витрати від [REDACTED] № [REDACTED] CMR від [REDACTED] № [REDACTED].

Рахунок від [REDACTED] № [REDACTED] містить інформацію щодо вартості транспортних послуг за маршрутом м. [REDACTED] – [REDACTED] (Україна) у розмірі [REDACTED] грн (відстань близько [REDACTED]) та за маршрутом м/п [REDACTED] (Україна) – м. [REDACTED] (Україна) у розмірі [REDACTED] грн (відстань близько [REDACTED] км).

З огляду на зазначене вартість перевезення товару за межами митної території України нижча, ніж вартість перевезення товару по території України, що ставить під сумнів достовірність розподілу транспортних витрат та повноти їх включення до митної вартості.

Слід зазначити, що рахунок від [REDACTED] № [REDACTED], складений на підставі заявки/договору на організацію перевезення вантажу від [REDACTED] № [REDACTED] реєструється якої відрізняються від реквізитів Договору, поданого до митного оформлення.

Зазначене може свідчити про те, що поданий до митного оформлення рахунок від [REDACTED] № [REDACTED] не стосується перевезення партії оцінюваного товару.

Ненадання скаржником на розгляд актів виконаних робіт (послуг), зазначених у пункті [REDACTED] Договору, не дає можливості упевнитись у повноті та вартості всіх наданих послуг, які повинні включатись до ціни, що фактично сплачена за оцінювані товари.

Крім того, на запит Митниці декларантом не надано додаткових документів відповідно до частини третьої статті 53 Кодексу, зокрема: належних банківських платіжних документів, що стосуються оцінюваного товару; каталогів, специфікацій, прейскурантів (прайс-листів) виробника товару; висновків про якісні та вартісні характеристики товарів, підготовлених спеціалізованими експертними організаціями, та/або інформації біржових організацій про вартість товару або сировини.

Підсумовуючи викладене, Держмитслужба дійшла висновку, що декларантом не забезпечено надання митному органу відповідно до пункту 2 частини другої статті 52 Кодексу достовірних відомостей про визначення митної вартості товарів, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних.

Таким чином у Митниці були правові підстави для відмови у визнанні заявленої декларантом за ЕМД від 16.07.2025 №25UA209140018147U2 митної вартості товару та прийняття Рішення.

З огляду на викладене вище відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги ТОВ «[REDACTED]» від 21.07.2025 № 21/07-25-1 Держмитслужбою прийнято рішення про залишення її без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ТОВ «[REDACTED]» має право на його оскарження в судовому порядку.

Додатково інформуємо, що відповідно до частини восьмої статті 55 Кодексу ТОВ [REDACTED] має право подати до Митниці додаткові документи для підтвердження заявленої митної вартості, в тому числі з урахування викладених зауважень.

Директор Департаменту контролю та
адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]